

Legea Privind calitatea aerului atmosferic

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune parțial Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 152 din 11 iunie 2008) și Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 23 din 26 ianuarie 2005), așa cum au fost modificate ultima oară prin Directiva (UE) 2015/1480 a Comisiei din 28 august 2015.

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul legii

Scopul prezentei legi constă în crearea cadrului juridic în vederea consolidării capacităților instituționale de monitorizare și de evaluare a calității aerului atmosferic pentru identificarea și punerea în aplicare a măsurilor eficiente de reducere a emisiilor de poluanți atmosferici la niveluri care să minimizeze efectele nocive asupra sănătății umane și a mediului ca întreg.

Articolul 2. Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege reglementează măsuri la nivel național privind:

- a) monitorizarea și evaluarea calității aerului atmosferic pe întreg teritoriul țării pe baza unor metode și criterii comune, stabilite în conformitate cu prevederile standardelor Uniunii Europene și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- b) obținerea informațiilor referitoare la calitatea aerului atmosferic pentru a contribui la combaterea poluării aerului și a efectelor negative cauzate de aceasta, precum și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile rezultate din măsurile luate la nivel național și regional;
- c) furnizarea către public a informației privind calitatea aerului atmosferic;
- d) menținerea calității aerului acolo unde aceasta corespunde standardelor privind calitatea aerului atmosferic, stabilite în anexa nr. 2, și îmbunătățirea acesteia în alte cazuri;

e) asigurarea cooperării cu statele vecine în vederea reducerii poluării aerului atmosferic;

f) asigurarea realizării angajamentelor asumate în cadrul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Prezenta lege stabilește normative, regimuri de evaluare și regimuri de gestionare a calității aerului atmosferic, criteriile privind delimitarea teritoriului Republicii Moldova în zone și aglomerări, precum și măsuri de protecție pentru menținerea calității aerului atmosferic conform standardelor Uniunii Europene.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică calității aerului interior și la locurile de muncă, reglementată prin regulamente sanitare privind calitatea aerului interior și prin norme în materie de securitate și sănătate la locul de muncă.

(4) Autorizarea și controlul emisiilor în aerul atmosferic sunt reglementate prin alte acte normative.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate au următoarele semnificații:

aer atmosferic – amestec de gaze care alcătuiesc stratul inferior al atmosferei pământului (în sensul prezentei legi – troposferă);

aglomerare – zonă urbană cu o populație al cărei număr este egal cu sau depășește 250000 de locuitori și cu o densitate a populației pe km² care justifică necesitatea evaluării și gestionării calității aerului atmosferic;

compuși organici volatili (COV) – compuși organici proveniți din surse antropogene și biogene, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare;

contribuții din surse naturale – emisii de poluanți atmosferici care nu rezultă direct sau indirect din activități umane, incluzând evenimente naturale cum ar fi activitățile seismice, incendiile de pe terenuri necultivate, furtunile, resuspensia sau transportul în atmosferă al particulelor naturale care provin din regiuni uscate;

depuneri totale sau acumulate – cantitatea totală de poluanți care este transferată din atmosferă pe suprafețe precum sol, vegetație, apă, clădiri etc., pe o anumită arie, într-un anumit interval de timp;

emisii din surse difuze de poluare – emisii eliberate în aerul atmosferic din surse de emisii neregulate de poluanți atmosferici, cum sunt sursele de emisii fugitive, sursele naturale de emisii și alte surse care nu au fost definite specific;

hidrocarburi aromatice policiclice – compuși organici formați în totalitate din carbon și hidrogen, alcătuiți din cel puțin două cicluri aromatice condensate;

inventarul național al emisiilor de poluanți atmosferici – instrument de monitorizare a emisiilor de poluanți atmosferici estimate la nivel național;

marjă de toleranță – procentul din valoarea-limită cu care poate fi depășită această valoare conform prevederilor prezentei legi;

măsurări fixe – măsurări efectuate în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii, pentru a determina nivelurile concentrațiilor poluanților atmosferici, în conformitate cu obiectivele relevante de calitate a datelor;

măsurări indicative – măsurări care respectă obiectivele de calitate a datelor, cu utilizarea metodelor alternative, care completează informațiile obținute din măsurările fixe;

mercur total gazos – vapori de mercur elementar și radicali gazoși de mercur care au o presiune de vapori suficient de mare pentru a exista în faza gazoasă;

modelare – utilizare de reprezentări matematice ale proceselor fizice și chimice din atmosferă în vederea estimării cantitative a dispersiei și a impactului poluanților atmosferici;

nivel – concentrația unui poluant atmosferic sau depunerile acestuia pe suprafețe într-o perioadă de timp dată;

nivel critic – nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice, care, dacă este depășit, poate produce efecte adverse directe asupra anumitor receptori, cum ar fi copacii, plantele sau ecosistemele naturale, dar nu și asupra oamenilor;

obiectiv pe termen lung (OTL) – nivel care trebuie să fie atins pe termen lung, cu excepția cazurilor în care acest fapt nu este realizabil prin măsuri proporționale, cu scopul de a asigura o protecție efectivă a sănătății umane și a mediului;

operator – orice persoană fizică sau juridică care exploatează instalații și/sau gestionează o activitate cu impact asupra calității aerului atmosferic;

oxizi de azot – suma concentrațiilor volumice (ppbv) de monoxid de azot (oxid nitric) și de dioxid de azot, exprimată în unități de concentrație masică a dioxidului de azot ($\mu\text{g}/\text{m}^3$);

planuri privind calitatea aerului – planuri ce stabilesc măsuri pentru a atinge valorile-limită sau valorile-țintă;

PM10 – particule în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM10, cu un randament de separare de 50% pentru un diametru aerodinamic de 10 μm;

PM2,5 – particule în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM2,5, cu un randament de separare de 50% pentru un diametru aerodinamic de 2,5 μm;

prag de alertă – nivel la care, dacă este depășit, expunerea pe termen scurt a populației în general prezintă un risc pentru sănătatea umană și la care trebuie să se acționeze imediat;

prag de informare – nivel la care, dacă este depășit, expunerea pe termen scurt prezintă un risc pentru sănătatea anumitor grupuri ale populației deosebit de sensibile și pentru care este necesară informarea imediată și adecvată;

prag superior de evaluare (PSE) – nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului atmosferic, se poate utiliza o combinație de măsurări fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative;

prag inferior de evaluare (PIE) – nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului atmosferic, este suficientă utilizarea tehnicilor de modelare sau de estimare obiectivă;

rezoluție spațială – distribuția geografică și densitatea informațiilor și/sau a datelor;

stație de monitorizare – echipament fix sau mobil pentru prelevarea mostrelor din unul sau mai multe puncte de prelevare de pe aceeași arie, care efectuează măsurări ale concentrațiilor poluanților atmosferici;

substanțe precursorale ale ozonului – substanțe care contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului (ozonul troposferic);

ținta națională de reducere a expunerii – reducere procentuală a expunerii medii a populației, stabilită pentru anul de referință cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care trebuie să fie atinsă, acolo unde este posibil, într-o perioadă dată;

valoare-limită – nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare, precum și în scopul reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care se atinge într-o perioadă dată și care nu trebuie depășit odată ce a fost atins;

valoare-țintă – nivel stabilit în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare, precum și în scopul reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care trebuie să fie atins, acolo unde este posibil, într-o perioadă

dată;

zonă – o parte a teritoriului țării, delimitată în scopul monitorizării, evaluării și gestionării calității aerului atmosferic.

Articolul 4. Principiile de bază

La executarea prezentei legi se respectă următoarele principii:

- a) principiul gestionării durabile a calității aerului atmosferic;
- b) principiul prevenirii poluării aerului atmosferic;
- c) principiul precauției în luarea deciziilor;
- d) principiul „poluatorul plătește”;
- e) principiul transparenței și accesibilității informațiilor și datelor.

Articolul 5. Delimitarea zonelor și aglomerărilor

(1) În scopul monitorizării, evaluării și gestionării calității aerului atmosferic, pe întreg teritoriul Republicii Moldova se delimitează zone de evaluare și zone de gestionare a calității aerului atmosferic, precum și aglomerări.

(2) Identificarea și delimitarea zonelor și a aglomerărilor se efectuează de către Agenția de Mediu în baza evaluării preliminare a calității aerului atmosferic în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic, aprobat de Guvern.

(3) În baza zonelor și a aglomerărilor delimitate se constituie Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului (în continuare – RNMCA), în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

Articolul 6. Sistemul de evaluare și gestionare a calității aerului atmosferic

(1) Punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi la nivel național se realizează prin două sisteme integrate, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare între autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, în scopul evaluării și gestionării calității aerului pe întreg teritoriul țării, precum și în scopul informării publicului cu privire la calitatea aerului atmosferic. Aceste sisteme sunt:

- a) Sistemul Național de Monitorizare și Gestionare Integrată a Calității Aerului;
- b) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici.

(2) Sistemul Național de Monitorizare și Gestionare Integrată a Calității Aerului (în continuare –SNMGICA) asigură cadrul instituțional, normativ și procedural pentru desfășurarea activităților de monitorizare și gestionare a calității aerului atmosferic pe teritoriul Republicii Moldova în vederea atingerii următoarelor obiective:

- a) asigurarea evaluării calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, conform art. 19 și 20;
- b) asigurarea monitorizării calității aerului atmosferic prin RNMCA, conform art. 25;
- c) realizarea măsurilor de reducere a poluării aerului atmosferic prin aplicarea regimurilor de gestionare a calității aerului atmosferic, conform art. 29 și 30;
- d) obținerea de informații veridice în timp real cu privire la calitatea aerului atmosferic pentru informarea autorităților publice și a publicului larg.

(3) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici (în continuare – SNIEPA) asigură cadrul instituțional, normativ și procedural pentru realizarea inventarelor privind emisiile de poluanți atmosferici pe întreg teritoriul țării și pentru raportarea inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Capitolul II. ATRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Articolul 7. Atribuțiile Guvernului

Guvernul:

- a) determină obiectivele și stabilește direcțiile prioritare ale politicii de stat în domeniul protecției aerului atmosferic;
- b) coordonează activitatea tuturor autorităților publice cu atribuții în domeniul calității aerului atmosferic;
- c) aprobă cadrul normativ și instituțional pentru punerea în aplicare a prezentei legi;
- d) aprobă delimitarea teritoriului Republicii Moldova în zone și aglomerări, precum și cadrul normativ privind instituirea și funcționarea RNMCA.

Articolul 8. Atribuțiile Ministerului Mediului

Ministerul Mediului este responsabil de implementarea politicii de stat în domeniul gestionării durabile a calității aerului atmosferic și:

- a) elaborează și promovează politicile, cadrul normativ în domeniul calității aerului atmosferic și constituie punctul de contact pentru tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;
- b) asigură elaborarea, actualizarea și aplicarea normelor și a reglementărilor privind monitorizarea și evaluarea emisiilor de poluanți atmosferici, în temeiul și pentru executarea legii;
- c) asigură conlucrarea cu autoritățile și instituțiile specializate în domeniile sănătății publice, agriculturii, economiei, transportului, industriei, energiei, dezvoltării regionale în vederea implementării eficiente a legislației în domeniul calității aerului atmosferic;
- d) elaborează programul național de control al poluării atmosferice în conformitate cu prevederile Regulamentului privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, aprobat de Guvern;
- e) întocmește metodologia de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului, aprobată de Guvern;
- f) coordonează funcționarea SNMGICA, SNIIEPA și RNMCA;
- g) coordonează raportul privind calitatea aerului atmosferic la nivel național, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi, elaborat de către Agenția de Mediu;
- h) contribuie la asigurarea accesului autorităților publice și al publicului larg la informația cu privire la calitatea aerului atmosferic;
- i) elaborează și promovează politici în scopul realizării angajamentelor asumate în cadrul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- j) informează Guvernul despre nivelul de depășire a pragurilor de emisie în cazurile excepționale;
- k) coordonează inventarul național al emisiilor de poluanți atmosferici și asigură prezentarea acestuia, precum și a raportului aferent, organismelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- l) examinează și coordonează, la propunerea Agenției de Mediu, amplasarea punctelor fixe de monitorizare și lista poluanților atmosferici evaluați în cadrul RNMCA;
- m) pune la dispoziția Ministerului Sănătății datele relevante privind calitatea aerului atmosferic, provenite din RNMCA, în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru sănătatea umană.

Articolul 9. Atribuțiile Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare

Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) elaborează și include în programele de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare prevederi și măsuri care vizează reducerea impactului asupra calității aerului atmosferic și a mediului ca întreg;
- b) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor emisiilor provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în documentele de politici de mediu.

Articolul 10. Atribuțiile Ministerului Sănătății

(1) Ministerul Sănătății are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) evaluează riscurile asupra stării de sănătate a populației în relație cu calitatea aerului atmosferic și elaborează măsuri de diminuare a impactului negativ al calității aerului atmosferic asupra sănătății;
- b) participă la elaborarea și actualizarea normelor și a reglementărilor privind calitatea aerului atmosferic;
- c) elaborează metodologiile de evaluare a riscurilor asupra stării de sănătate a populației, vizând și protecția grupurilor sensibile ale populației, ca urmare a expunerii la poluanți atmosferici;
- d) informează publicul cu privire la riscurile pentru sănătatea populației în relație cu calitatea aerului atmosferic;
- e) participă, în limita competențelor, la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului, conform art. 36 și 37;
- f) elaborează și pune în aplicare, în cadrul programelor naționale de control al bolilor, politici de prevenire a bolilor condiționate de poluarea aerului atmosferic;
- g) asigură colaborarea internațională în domeniul calității aerului atmosferic și sănătății și raportează organismelor internaționale specializate datele referitoare la starea de sănătate a populației în relație cu calitatea aerului atmosferic;
- h) stabilește țintele naționale de reducere a expunerii populației la diferiți poluanți atmosferici pentru a diminua efectele dăunătoare asupra sănătății, precum și termenele de atingere a acestora;

i) poate efectua activități suplimentare de monitorizare și evaluare a calității aerului atmosferic și măsurări indicative, cu prelevare pasivă sau secvențială în puncte fixe, pentru a evalua riscurile asupra stării de sănătate a populației, conform prevederilor prezentei legi;

j) aprobă zone de protecție sanitară în jurul întreprinderilor și al instalațiilor industriale, la o anumită distanță de teritoriile protejate, zonele de odihnă și de recreere a populației, instituțiile balneare, medico-sanitare, preșcolare, de învățământ și casele de locuit, în scopul diminuării impactului poluanților atmosferici asupra sănătății populației;

k) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în programe și strategii de mediu.

(2) În cazul informării de către Agenția de Mediu despre existența riscului de depășire a pragului de alertă și/sau a pragului de informare, prevăzute în anexa nr. 2, Ministerul Sănătății evaluează în regim de urgență riscurile pentru sănătatea populației și propune măsuri imediate și preventive care trebuie luate în vederea protecției sănătății populației.

Articolul 11. Atribuțiile Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale are următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează și include în programele sectoriale pentru activitățile din transport, energetică și dezvoltare regională, în limita competențelor funcționale, prevederi și măsuri care vizează reducerea impactului asupra calității aerului atmosferic și a mediului ca întreg, dezvoltând politici pentru susținerea tehnologiilor mai puțin poluante și a surselor regenerabile;

b) elaborează reglementări normative privind emisiile provenite de la vehiculele rutiere (Euro 5 și Euro 6) și stabilește condițiile tehnice pentru mijloacele de transport în vederea reducerii impactului emisiilor asupra calității aerului atmosferic;

c) elaborează reglementări tehnice privind transportul mărfurilor periculoase, inclusiv al celor care pot afecta calitatea aerului atmosferic;

d) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor emisiilor provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în documentele de politici de mediu.

Articolul 12. Atribuțiile Ministerului Economiei

Ministerul Economiei are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) elaborează și include în programele sectoriale pentru activitățile din industrie, în limita competențelor funcționale, prevederi și măsuri care vizează reducerea impactului asupra calității aerului atmosferic și a mediului ca întreg, dezvoltând politici pentru susținerea tehnologiilor mai puțin poluante;
- b) elaborează reglementări tehnice privind calitatea combustibililor și norme privind punerea în aplicare a acestora, ținând cont de necesitatea reducerii și limitării poluării aerului atmosferic;
- c) exercită funcții de reglementare și control privind proiectarea, construirea și operarea instalațiilor, echipamentelor și utilajelor care pot afecta calitatea aerului atmosferic;
- d) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor emisiilor provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în documentele de politici de mediu.

Articolul 13. Atribuțiile Agenției de Mediu

Agenția de Mediu întreprinde măsuri de implementare a actelor normative în domeniul gestionării durabile a calității aerului atmosferic și:

- a) asigură implementarea cadrului normativ privind calitatea aerului atmosferic, monitorizează și raportează periodic Ministerului Mediului despre nivelul realizării acestuia, prezintă propuneri de modificare a actelor normative în domeniu;
- b) acordă suport Ministerului Mediului la elaborarea actelor normative privind evaluarea și gestionarea calității aerului atmosferic;
- c) elaborează și transmite spre avizare Ministerului Mediului, în fiecare an, până la data de 1 decembrie, raportul privind calitatea aerului atmosferic la nivel național pentru anul anterior, cu referire la poluanții care intră sub incidența prezentei legi, și inventarul național al emisiilor de poluanți atmosferici, însoțit de raportul aferent, în conformitate cu prevederile Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi;
- d) elaborează inventarul național al emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile Regulamentului privind instituirea și funcționarea Sistemului național de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră și altor informații relevante pentru schimbările climatice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1277/2018, și îl prezintă Ministerului Mediului spre avizare;

- e) asigură funcționarea SNMGICA și SNIEPA, precum și administrarea RNMCA, inclusiv a stației de monitorizare în context transfrontalier, conform Programului de cooperare pentru supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP);
- f) realizează clasificarea în regimuri de evaluare și regimuri de gestionare a ariilor din zone și aglomerări pe baza rezultatelor măsurărilor și a studiilor de modelare, conform prevederilor art. 21 și 29, și o prezintă Ministerului Mediului spre avizare;
- g) ține Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului 373/2018 cu privire la Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți;
- h) elaborează metodologia privind evaluarea și validarea datelor de calitate a aerului atmosferic obținute în urma monitorizării calității aerului atmosferic;
- i) acordă suport autorităților publice locale în elaborarea planurilor privind calitatea aerului la nivel local, aplică procedura de evaluare strategică de mediu asupra acestora și monitorizează, împreună cu Inspectoratul pentru Protecția Mediului, implementarea lor;
- j) coordonează cu Ministerul Mediului amplasarea punctelor fixe de monitorizare și lista poluanților atmosferici evaluați în cadrul RNMCA;
- k) asigură informarea publicului și a autorităților publice interesate privind calitatea aerului atmosferic, nivelul de depășire a pragurilor de emisie, inclusiv în cazurile excepționale;
- l) asigură acuratețea, corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate, precum și validarea primară a datelor;
- m) informează Ministerul Sănătății despre existența riscului de depășire a pragului de alertă și/sau a pragului de informare în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru sănătatea umană;
- n) elaborează prognoze privind nivelul poluării aerului atmosferic;
- o) elaborează avertizări și asigură difuzarea acestora operatorilor în cazul manifestării nivelurilor înalte de poluare;
- p) autorizează emisiile de poluanți atmosferici în conformitate cu legislația în domeniul protecției mediului;
- q) elaborează informații și rapoarte în formatele stabilite de către Agenția Europeană de Mediu, Oficiul Statistic al Uniunii Europene (Eurostat), de către secretariatele

convențiilor și protocoalelor în domeniul protecției aerului atmosferic la care Republica Moldova este parte și le prezintă Ministerului Mediului;

r) stabilește zonele de protecție pentru punctele fixe de măsurare și informează autoritățile competente cu privire la delimitarea acestora;

s) aprobă, în comun cu unitățile administrativ-teritoriale, listele întocmite în urma clasificării în regimuri de gestionare a ariilor din zone și din aglomerări;

t) solicită și primește gratuit, în condițiile legii, date și informații generalizate cu privire la calitatea aerului atmosferic;

u) organizează, împreună cu alte autorități publice și cu organizațiile neguvernamentale, ateliere de instruire asupra implementării cerințelor de calitate a aerului atmosferic, acțiuni de educație și conștientizare ecologică a populației în domeniul protecției aerului atmosferic.

Articolul 14. Atribuțiile Inspectoratului pentru Protecția Mediului

Inspectoratul pentru Protecția Mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

a) asigură controlul în vederea respectării prevederilor prezentei legi;

b) acordă suport Ministerului Mediului la elaborarea actelor normative privind evaluarea și gestionarea calității aerului atmosferic;

c) efectuează controlul realizării măsurilor de protecție a aerului, stabilite în actele permissive cu privire la calitatea aerului atmosferic, eliberate de Agenția de Mediu, în planurile privind calitatea aerului, precum și în planurile de menținere a calității aerului;

d) efectuează controlul privind stabilirea cauzelor poluării aerului atmosferic și propune măsuri de remediere;

e) verifică procesul de raportare de către operatori a datelor despre emisiile de poluanți atmosferici în Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului 373/2018 cu privire la Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți;

f) verifică respectarea de către operatori a automonitorizării emisiilor de poluanți atmosferici, efectuată cu utilizarea echipamentelor de măsurare prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice pentru protecția mediului;

g) efectuează controale în modul și limitele prevăzute de lege în vederea depistării și contracarării activităților cu impact negativ asupra calității aerului atmosferic;

h) efectuează testarea, cu mijloace de măsurare omologate și verificate metrologic, a emisiilor de poluanți ale vehiculelor aflate în trafic rutier;

i) constată cazurile de încălcare a legislației în domeniul protecției aerului atmosferic și aplică sancțiuni conform actelor normative; calculează prejudiciul cauzat mediului ca urmare a încălcării actelor normative și permise cu privire la calitatea aerului atmosferic;

j) informează Ministerul Mediului și Agenția de Mediu în cazul constatării unor neconformități cu impact major asupra calității aerului atmosferic sau, la solicitarea acestora, prezintă informații referitoare la rezultatele controalelor efectuate, propune suspendarea și retragerea actelor permise eliberate în cazurile de neconformare constatate.

Articolul 15. Atribuțiile Serviciului Hidrometeorologic de Stat

Serviciul Hidrometeorologic de Stat are următoarele atribuții și responsabilități:

a) transmite, la cerere, cu titlu gratuit, Agenției de Mediu informații cu privire la climatul zonelor și aglomerărilor;

b) realizează prognoze meteorologice și le transmite, cu titlu gratuit, Agenției de Mediu în scopul aplicării planurilor privind calitatea aerului și al monitorizării efectelor măsurilor luate.

Articolul 16. Atribuțiile Agenției „Moldsilva”

Agenția „Moldsilva” are următoarele atribuții și responsabilități:

a) coordonează procesul de implementare a principiilor de dezvoltare durabilă a fondului forestier, corelat cu datele de calitate a aerului atmosferic;

b) evaluează riscurile cu privire la starea vegetației și a pădurilor în corelare cu datele de calitate a aerului atmosferic, pe care le prezintă anual Agenției de Mediu;

c) participă la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului.

Articolul 17. Atribuțiile autorităților administrației publice locale

(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

a) organizează, la nivelul administrației publice locale de nivelul al doilea, în colaborare cu agențiile teritoriale de mediu, elaborarea planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului în conformitate cu metodologia de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității

aerului; supun aceste planuri procedurii de evaluare strategică de mediu, efectuată în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu, și le prezintă spre aprobare consiliului local;

b) monitorizează, la nivelul administrației publice locale de nivelul al doilea, împreună cu organele teritoriale pentru protecția mediului, implementarea planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului;

c) elaborează și prezintă anual Agenției de Mediu raportul cu privire la realizarea planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului și la efectele acestora;

d) contribuie, în comun cu autoritățile și instituțiile cu competențe în domeniu, la planificarea amplasamentului stațiilor de monitorizare și la delimitarea zonelor de protecție aferente în vederea includerii acestora în planurile de urbanism.

(2) Autoritățile publice locale de nivelul întâi asigură, la nivel local, respectarea dispozițiilor prezentei legi în sfera lor de responsabilitate și contribuie la realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 18. Responsabilitățile operatorilor

(1) Operatorii au următoarele responsabilități:

a) participă la elaborarea, la nivel local, a planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului și respectă obligațiile ce le revin prin acestea;

b) aplică măsurile de reducere a emisiilor de poluanți atmosferici, prevăzute în planurile privind calitatea aerului;

c) anunță neîntârziat Inspectoratul pentru Protecția Mediului în cazul producerii unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale etc. și în cazul înregistrării depășirii valorilor-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici;

d) monitorizează emisiile de poluanți atmosferici la instalațiile aflate în gestiune, utilizând metodele și echipamentele stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi;

e) oferă Agenției de Mediu informațiile solicitate în vederea elaborării inventarelor emisiilor de poluanți atmosferici;

f) asigură puncte de prelevare și control al emisiilor de poluanți atmosferici, în conformitate cu actele de reglementare;

g) întreprind măsurile necesare pentru înlăturarea cauzelor și consecințelor asupra calității aerului atmosferic în cazul înregistrării depășirii valorilor-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici, inclusiv întreruperea temporară a activității instalației care a generat această situație.

(2) Operatorii care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Regulamentul privind Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 373/2018, raportează anual, în modul și termenele specificate în anexa nr. 3 la regulamentul menționat.

Capitolul III. EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI ATMOSFERIC

Secțiunea 1. Evaluarea calității aerului atmosferic privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, particulele în suspensie, plumbul, benzenul, monoxidul de carbon, arsenul, cadmiul, nichelul și benzo(a)pirenul

Articolul 19. Criteriile de evaluare a calității aerului atmosferic

(1) Calitatea aerului atmosferic este evaluată în baza valorilor-limită respectate într-o perioadă de timp determinată și care, odată atinse, nu trebuie depășite.

(2) Agenția de Mediu realizează evaluarea calității aerului atmosferic prin estimarea concentrațiilor de poluanți în comparație cu standardele și obiectivele calității aerului atmosferic stabilite în anexa nr. 2.

Articolul 20. Evaluarea calității aerului atmosferic

(1) Evaluarea preliminară a calității aerului atmosferic se efectuează în scopul delimitării întregului teritoriu al Republicii Moldova în zone și aglomerări, precum și în scopul proiectării, stabilirii și/sau modificării ulterioare a RNMCA, în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 partea a II-a.

(2) Evaluarea permanentă a calității aerului atmosferic se realizează în toate zonele și aglomerările delimitate în funcție de nivelurile poluării observate în raport cu pragurile de evaluare, prevăzute în anexa nr. 3 partea I compartimentul A, care se clasifică în:

- a) pragul inferior de evaluare;
- b) pragul superior de evaluare.

Secțiunea 2. Regimul de evaluare a calității aerului atmosferic

Articolul 21. Regimul de evaluare

(1) În scopul evaluării calității aerului atmosferic privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM10 și PM2,5, plumbul, benzenul, monoxidul de carbon, arsenul, cadmiul, nichelul, benzo(a)pirenul, în fiecare zonă sau aglomerare se delimitează arii care se clasifică în regimuri de evaluare, în funcție de pragurile superior și inferior de evaluare, după cum urmează:

a) regim de evaluare I, în care nivelul de poluare este mai mare decât pragul superior de evaluare stabilit prin măsurări fixe;

b) regim de evaluare II, în care nivelul de poluare este mai mic decât pragul superior de evaluare, dar mai mare decât pragul inferior de evaluare stabilit prin tehnici combinate;

c) regim de evaluare III, în care nivelul de poluare este mai mic decât pragul inferior de evaluare stabilit prin modelare și/sau estimare obiectivă.

(2) Clasificarea în regimuri de evaluare se reexaminează cel puțin o dată la fiecare 5 ani, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr. 3 partea I compartimentul B.

(3) Clasificarea în regimuri de evaluare poate fi revizuită la intervale mai scurte de timp în cazul unor modificări semnificative ale activităților care pot contribui la majorarea sau micșorarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot sau, unde este cazul, oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen sau monoxid de carbon.

Articolul 22. Criterii de evaluare privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM10 și PM2,5, plumbul, benzenul, monoxidul de carbon, arsenul, cadmiul, nichelul, benzo(a)pirenul

(1) Evaluarea calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările clasificate conform regimului de evaluare I se realizează prin măsurări fixe. În scopul furnizării informației adecvate, evaluarea poate fi suplimentată, la necesitate, cu tehnici de modelare și/sau măsurări indicative în legătură cu distribuția spațială a calității aerului atmosferic.

(2) Evaluarea calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările clasificate conform regimului de evaluare II se realizează prin combinații de măsurări fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative.

(3) Evaluarea calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările clasificate conform regimului de evaluare III se realizează prin tehnici de modelare și/sau tehnici de estimare obiectivă.

(4) Suplimentar față de criteriile de evaluare prevăzute la alin. (1)–(3), în stațiile de fond rural, amplasate departe de sursele de poluare, se efectuează măsurări în scopul

obținerii și furnizării informațiilor privind concentrația masică totală și concentrațiile particulelor în suspensie PM_{2,5}. Substanțele măsurate în stațiile de fond rural sunt prevăzute în anexa nr. 1 partea a III-a.

Articolul 23. Criterii de evaluare pentru ozon

(1) În toate zonele și aglomerările unde concentrațiile de ozon au depășit obiectivele pe termen lung prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a în orice perioadă din ultimii 5 ani de măsurare, evaluarea calității aerului atmosferic se realizează prin măsurări fixe.

(2) În cazul în care datele disponibile acoperă o perioadă mai mică de 5 ani, pentru a determina dacă obiectivele pe termen lung prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a au fost depășite, se pot combina rezultatele campaniilor de măsurare de scurtă durată, desfășurate în perioade și locuri considerate ca având cele mai mari niveluri de poluare, cu rezultatele extrase din inventarele emisiilor și din modelare.

Capitolul IV. MONITORIZAREA ȘI GESTIONAREA CALITĂȚII AERULUI ATMOSFERIC

Secțiunea 1. Monitorizarea calității aerului atmosferic

Articolul 24. Sistemul Național de Monitorizare și Gestionare Integrată a Calității Aerului

(1) Prin intermediul SNMGICA, Agenția de Mediu monitorizează nivelul de poluare a aerului atmosferic, asigurând supravegherea sistematică a concentrațiilor poluanților atmosferici prevăzuți în anexa nr. 1 partea I.

(2) Obiectivele monitorizării aerului atmosferic:

a) evaluarea concentrațiilor poluanților atmosferici în conformitate cu standardele Uniunii Europene;

b) elaborarea programelor de monitorizare a calității aerului atmosferic;

c) identificarea ariilor poluate;

d) selectarea tipurilor de măsurare în funcție de concentrația poluanților, numărul și densitatea populației;

e) identificarea criteriilor pentru proiectarea RNMCA;

f) studierea influenței schimbărilor climatice prin monitorizarea calității aerului și a precipitațiilor atmosferice.

(3) Măsurările concentrațiilor poluanților atmosferici se corelează, după caz, cu programul de măsurare și strategia de monitorizare a Programului de cooperare pentru supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP) din cadrul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi.

Articolul 25. Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului

(1) Estimarea calității aerului atmosferic în baza măsurărilor efectuate prin RNMCA se realizează de către Agenția de Mediu conform obiectivelor de calitate a datelor, criteriilor de agregare a datelor și a parametrilor statistici, precum și conform metodelor de referință prevăzute în anexa nr. 4, aprobate la nivel național.

(2) Asigurarea calității rezultatelor obținute de la RNMCA se realizează prin intermediul procedurii de control și validare a datelor.

(3) Instituirea și funcționarea RNMCA se asigură în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

Secțiunea 2. Stațiile de monitorizare a poluanților atmosferici

Articolul 26. Criteriile de determinare a numărului minim al stațiilor de monitorizare pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM10 și PM2,5, plumb, benzen, monoxidul de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren

(1) Măsurările concentrațiilor poluanților atmosferici în zone și aglomerări se efectuează de către Agenția de Mediu în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii, și numărul acestor măsurări trebuie să fie suficient pentru a permite determinarea nivelului concentrațiilor poluanților.

(2) Numărul minim al stațiilor de monitorizare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor poluanților atmosferici se determină în funcție de:

- a) numărul populației din fiecare zonă și aglomerare;
- b) nivelul poluării aerului, caracterizat de pragurile de evaluare.

(3) Amplasarea stațiilor de monitorizare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor poluanților atmosferici se determină în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 5.

(4) Numărul total al stațiilor de monitorizare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM10 și

PM2,5, plumb, benzen, monoxid de carbon poate fi redus cu până la 50% din numărul stațiilor de monitorizare prevăzute în anexa nr. 6 partea I dacă aceste măsurări sunt suplimentate cu informații provenite din tehnici de modelare și/sau măsurări indicative, îndeplinind următoarele condiții:

- a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului privind respectarea valorilor-limită sau a pragurilor de alertă, precum și informații adecvate pentru public;
- b) pentru evaluarea calității aerului privind respectarea valorilor-limită se ține cont de rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurările indicative;
- c) numărul stațiilor de monitorizare care urmează a fi instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației poluanților atmosferici în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile prevăzute în anexa nr. 4 partea I.

Articolul 27. Criteriile de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru ozon

(1) Criteriile de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor de ozon sunt prevăzute în anexa nr. 6 partea a II-a.

(2) Numărul total al punctelor de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor de ozon poate fi redus dacă aceste măsurări sunt suplimentate cu informații provenite din modelare și/sau măsurări indicative, îndeplinind următoarele condiții:

- a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului atmosferic privind respectarea valorilor-țintă, a obiectivelor pe termen lung, a pragurilor de informare și alertă;
- b) pentru evaluarea calității aerului atmosferic privind respectarea valorilor-țintă se ține cont de rezultatele provenite din modelare și/sau măsurările indicative;
- c) numărul punctelor de prelevare ce trebuie instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru determinarea concentrațiilor de ozon conform obiectivelor de calitate a datelor și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile prevăzute în anexa nr. 4 partea I;
- d) în fiecare zonă sau aglomerare este amplasat cel puțin un punct de prelevare;
- e) dioxidul de azot este măsurat în toate punctele de prelevare, cu excepția stațiilor de fond rural prevăzute în anexa nr. 5 partea a II-a.

(3) Dioxidul de azot este măsurat continuu în cel puțin 50% din punctele de prelevare prevăzute în anexa nr. 6 partea a II-a, cu excepția stațiilor de fond rural unde se pot folosi și alte metode de măsurare.

(4) Numărul minim al stațiilor de monitorizare pentru măsurările în puncte fixe ale concentrațiilor de ozon în zonele și aglomerările care îndeplinesc obiectivele pe termen lung este prevăzut în anexa nr. 6 partea a II-a compartimentul C.

(5) Concentrațiile substanțelor precursorale ale ozonului se monitorizează în cel puțin un punct de prelevare, ținând cont de procesele de formare a ozonului, precum și de cele de dispersie a acestor substanțe precursorale prevăzute în anexa nr. 1 partea a II-a.

Articolul 28. Zona de protecție a stațiilor de monitorizare a poluanților atmosferici

(1) În jurul stațiilor de monitorizare unde se efectuează măsurări fixe se delimitează o zonă de protecție în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

(2) În interiorul zonei de protecție se amplasează panouri de informare cu privire la semnificația și limitele zonei.

(3) În zona de protecție se interzice executarea oricăror lucrări sau desfășurarea oricăror activități care ar putea influența reprezentativitatea datelor de calitate a aerului atmosferic.

(4) În cazul în care este necesară efectuarea unor lucrări cu caracter temporar, autoritatea publică locală, în comun cu autoritatea teritorială pentru protecția mediului, examinează demersul solicitantului în termen de 5 zile lucrătoare de la data informării și transmite acestuia condițiile în care se pot desfășura activități sau lucrări în zona de protecție.

Secțiunea 3. Gestionarea calității aerului atmosferic

Articolul 29. Regimul de gestionare

(1) În vederea gestionării calității aerului atmosferic privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, plumbul, benzenul, monoxidul de carbon, arsenul, cadmiul, nichelul, benzo(a)pirenul, în fiecare zonă sau aglomerare se delimitează arii care se clasifică în regimuri de gestionare în funcție de rezultatul evaluării calității aerului atmosferic, realizată cu respectarea prevederilor secțiunii 1 din capitolul III, după cum urmează:

a) regim de gestionare I – reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM10 și PM2,5, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mari sau egale cu valorile-limită plus marja de toleranță, dacă este relevant, iar nivelurile de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, particule în suspensie PM2,5 sunt mai mari decât valorile-țintă prevăzute în anexa nr. 2;

b) regim de gestionare II – reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM10 și PM2,5, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mici sau egale cu valorile-limită, iar nivelurile de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, particule în suspensie PM2,5 sunt mai mici decât valorile-țintă prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Pentru ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I se elaborează planuri privind calitatea aerului pentru a se atinge valorile-limită corespunzătoare sau, respectiv, valorile-țintă.

(3) Pentru ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare II se elaborează planuri de menținere a calității aerului.

(4) Nivelul poluanților atmosferici în ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare II, odată fiind atins, se menține.

(5) În zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I sunt delimitate ariile în care s-au depășit valorile-țintă pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren și sunt determinate sursele care au contribuit la aceasta, fiind stabilite măsuri direcționate către sursele predominante de emisii, în scopul atingerii valorilor-țintă.

(6) Pentru ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I, unde depășirile valorilor-limită pentru un anumit poluant atmosferic sunt cauzate de contribuții din surse naturale, se furnizează informații cu privire la concentrații și surse, precum și probe care demonstrează elocvent că depășirile sunt cauzate de evenimente naturale.

(7) În cazul depășirilor care pot fi atribuite surselor naturale în conformitate cu alin. (6), acestea nu se consideră depășiri în sensul prezentei legi.

Articolul 30. Cerințele de gestionare a concentrațiilor de ozon

(1) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării se asigură că concentrațiile de ozon în aerul atmosferic nu depășesc valorile-țintă și obiectivele pe termen lung prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a.

(2) În zonele și aglomerările în care nivelul concentrației de ozon depășește valoarea-țintă se aplică, de la data prevăzută în anexa nr. 2 partea a V-a, măsurile din programul național de control al poluării atmosferice, prevăzut la art. 33 alin. (2), și, dacă este cazul, un plan privind calitatea aerului, prevăzut la art. 36, pentru a atinge valoarea-țintă, cu excepția cazurilor în care aplicarea acestuia implică costuri disproporționate.

(3) În zonele și aglomerările în care nivelurile concentrațiilor de ozon depășesc obiectivele pe termen lung, dar se situează sub valorile-țintă sau sunt egale cu acestea, Agenția de Mediu pune în aplicare măsuri eficiente în scopul îndeplinirii obiectivelor pe termen lung.

(4) Pragurile de alertă pentru concentrațiile de ozon în aerul atmosferic sunt prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a.

(5) În zonele și aglomerările în care nivelurile concentrațiilor de ozon îndeplinesc obiectivele pe termen lung, în măsura în care factorii precum natura transfrontalieră a poluării cu ozon și condițiile meteorologice o permit, Agenția de Mediu întreprinde măsuri prin care să mențină aceste niveluri sub obiectivele pe termen lung.

Secțiunea 4. Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici

Articolul 31. Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici

(1) SNIEPA asigură colectarea datelor necesare, precum și procesarea informațiilor în vederea elaborării inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici.

(2) SNIEPA este creat și administrat de către Agenția de Mediu astfel încât să asigure transparența, consecvența, comparabilitatea, caracterul complet și acuratețea inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici, în conformitate cu prevederile standardelor Uniunii Europene și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(3) SNIEPA asigură calitatea inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici prin colectarea de date, selectarea corespunzătoare a metodelor de estimare și a factorilor de emisie, estimarea nivelului emisiilor de poluanți atmosferici, precum și prin analiza incertitudinilor și a activităților de asigurare și control al calității unor proceduri pentru verificarea datelor incluse în inventarul național.

(4) Funcționarea SNIEPA se asigură conform Regulamentului privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

Capitolul V. MĂSURI DE PROTECȚIE A AERULUI ATMOSFERIC

Secțiunea 1. Standardele calității aerului pentru protecția sănătății umane

Articolul 32. Valorile-limită, valorile-țintă și pragurile de alertă pentru protecția sănătății umane

(1) Agenția de Mediu și Agenția Națională pentru Sănătate Publică asigură monitorizarea respectării nivelurilor concentrațiilor poluanților atmosferici sub valorile-limită și valorile-țintă prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția ozonului, în scopul evitării, prevenirii sau reducerii efectelor dăunătoare asupra sănătății umane în ariile din zone și aglomerări.

(2) Pragurile de alertă pentru concentrațiile de dioxid de azot și dioxid de sulf în aerul atmosferic sunt prevăzute în anexa nr. 2 părțile a II-a și a III-a.

Articolul 33. Angajamentele naționale de reducere a emisiilor de anumiți poluanți atmosferici

(1) Angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, ce trebuie atinse conform Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi și protocoalelor adoptate în temeiul acesteia, la care Republica Moldova este parte, sunt stabilite în Regulamentul privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici.

(2) Reducerea riscurilor pentru sănătate și a efectelor nocive asupra mediului ca întreg este realizată prin punerea în aplicare a unui program național de control al poluării atmosferice, elaborat în conformitate cu Regulamentul privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici.

(3) În vederea limitării emisiilor naționale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, rezultate din toate sursele de poluare, Agenția de Mediu asigură monitorizarea și raportarea emisiilor și a impactului poluanților respectivi asupra mediului.

(4) În vederea respectării angajamentelor naționale de reducere a emisiilor de compuși organici volatili din surse specifice, măsurile de reducere a emisiilor rezultate din depozitarea și din distribuția benzinei de la terminale la stațiile de alimentare cu produse petroliere, precum și a celor cauzate de utilizarea solvenților organici în anumite vopsele, lacuri și produse de refinisare a vehiculelor rutiere, se stabilesc în acte normative aprobate de Guvern.

Secțiunea 2. Măsuri de prevenire a poluării și de protecție a aerului atmosferic

Articolul 34. Prevenirea poluării aerului atmosferic

(1) Planificarea, amplasarea, proiectarea, construcția și darea în exploatare a întreprinderilor, a instalațiilor și a altor obiective noi, reconstrucția și extinderea celor în funcțiune, cu perfecționarea proceselor tehnologice și a utilajelor existente, precum și implementarea unor tehnologii și utilaje moderne cu impact asupra aerului atmosferic se realizează numai dacă, în prealabil, activitățile planificate au fost supuse procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în conformitate cu Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

(2) În scopul prevenirii poluării și protecției aerului atmosferic se interzice producerea, exploatarea mijloacelor de transport (rutier, feroviar, naval, aerian, a echipamentelor mobile nerutiere echipate cu motoare cu ardere internă) care depășesc valorile-limită pentru poluanți atmosferici.

(3) În vederea aplicării principiului „poluatorul plătește” și în scopul prevenirii și reducerii efectelor dăunătoare asupra mediului cauzate de poluanții atmosferici prevăzuți în anexa nr. 2 la prezenta lege, părțile I-IV, pentru mijloacele de transport se aplică taxa de poluare în funcție de emisiile generate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1540/1998 privind plata pentru poluarea mediului.

Articolul 35. Autorizarea activităților cu impact asupra aerului atmosferic

(1) Activitățile industriale și economice care generează emisii din surse fixe cu impact asupra aerului atmosferic se realizează în baza autorizației de emisie a poluanților în atmosferă de la surse fixe, eliberată de Agenția de Mediu în conformitate cu actele normative aprobate de Guvern.

(2) Autorizația menționată la alin. (1) oferă operatorului dreptul de a desfășura, pentru o perioadă stabilită, genul de activitate indicat în aceasta, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Secțiunea 3. Planuri privind calitatea aerului

Articolul 36. Cerințe cu privire la planurile privind calitatea aerului

(1) În zonele și aglomerările unde nivelul poluanților atmosferici depășește orice valoare-limită sau valoare-țintă plus marja de toleranță, pentru fiecare dintre acestea se întocmesc planuri privind calitatea aerului conform anexei nr. 7, în scopul respectării valorilor-limită sau a valorilor-țintă respective, stabilite în anexa nr. 2.

(2) În cazul depășirii valorilor-limită pentru care termenele de respectare prevăzute în anexa nr. 2 au expirat, planurile privind calitatea aerului stabilesc măsuri astfel încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă posibil. Planurile privind calitatea aerului pot include și măsuri specifice vizând protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv a copiilor.

(3) Planurile pot conține măsuri eficiente de control și, unde este necesar, de suspendare a activităților care contribuie la apariția riscului de depășire a valorilor-limită sau a valorilor-țintă ori a pragurilor de alertă corespunzătoare standardelor calității aerului atmosferic.

(4) În cazul în care într-o zonă sau aglomerare sunt depășite valorile-limită ale mai multor poluanți atmosferici, se elaborează și se pun în aplicare planuri integrate privind calitatea aerului cu referire la toți poluanții respectivi.

Articolul 37. Cerințe cu privire la planurile de menținere a calității aerului

(1) Planurile de menținere a calității aerului cuprind măsuri pentru păstrarea nivelului poluanților atmosferici sub valorile-limită, respectiv sub valorile-țintă, și pentru asigurarea celei mai bune calități a aerului atmosferic în condițiile unei dezvoltări durabile.

(2) În toate zonele și aglomerările unde nivelul poluanților atmosferici este mai mic sau egal cu valoarea-limită ori este mai mic decât valoarea-țintă sunt întocmite planuri de menținere a calității aerului în scopul respectării valorii-limită sau valorii-țintă respective, prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Metodologia de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului se aprobă de Guvern.

Capitolul VI. INFORMAREA ȘI RAPORTAREA

Articolul 38. Informarea publicului

(1) Agenția de Mediu asigură informarea publicului, precum și a instituțiilor interesate, cu privire la:

- a) calitatea aerului atmosferic, în conformitate cu anexa nr. 8;
- b) programul național de control al poluării atmosferice, prevăzut la art. 33 alin. (2);
- c) planurile privind calitatea aerului și planurile de menținere a calității aerului, prevăzute la art. 36 și 37;
- d) măsurile de protecție a aerului atmosferic, prevăzute la cap. V.

(2) Informațiile se pun la dispoziția publicului cu titlu gratuit, prin intermediul oricăror mijloace media ușor accesibile, și se plasează pe pagina web oficială a Agenției de Mediu.

(3) În cazul în care se depășește valoarea-limită și/sau pragul de alertă prevăzute în anexa nr. 2 sau are loc o poluare semnificativă transfrontalieră, Agenția de Mediu asigură neîntârziat informarea autorității centrale pentru resursele naturale și mediu și publicul larg.

Articolul 39. Raportarea privind calitatea aerului atmosferic

(1) Agenția de Mediu pune la dispoziția publicului, anual, prin intermediul oricăror mijloace media ușor accesibile, raportul privind calitatea aerului atmosferic la nivel național, cu referire la toți poluanții evaluați și monitorizați prin RNMCA.

(2) Raportul reprezintă un rezumat al nivelurilor ce depășesc valorile-limită, valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și cele de alertă pentru perioadele relevante de calculare a mediei.

(3) Raportul conține informații suplimentare și evaluări privind protecția pădurilor, precum și informații privind poluanții pentru care prezenta lege conține prevederi de monitorizare, cum ar fi anumite substanțe precursorale ale ozonului nereglementate, enumerate în anexa nr. 1 partea a II-a.

Capitolul VII. COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 40. Cooperarea transfrontalieră

(1) Republica Moldova cooperează cu statele vecine prin schimbul de informații privind cercetarea și dezvoltarea științifică și tehnică, în vederea perfecționării mijloacelor care facilitează reducerea emisiilor de poluanți atmosferici, prin diseminarea informațiilor privind depășirea pragurilor de alertă, a valorilor-limită sau a valorilor-țintă plus marja de toleranță corespunzătoare ori obiectivul pe termen lung.

(2) În cazul în care într-o zonă sau aglomerare se depășește valoarea-limită și/sau pragul de alertă, autoritatea centrală pentru resursele naturale și mediu informează cât de repede posibil autoritățile competente din statele vecine.

Articolul 41. Acțiuni de cooperare

(1) În situația în care se depășește oricare dintre pragurile de alertă, valorile-limită sau valorile-țintă plus marja de toleranță corespunzătoare ori obiectivul pe termen lung, prevăzute în anexa nr. 2, din cauza transportului transfrontalier de poluanți atmosferici sau de precursori ai acestora, Agenția de Mediu cooperează la nivel național, precum

și regional, cu autoritățile competente ale statelor vecine și, acolo unde este cazul, elaborează planuri comune sau corelate de calitate a aerului în scopul eliminării acestor depășiri prin aplicarea unor măsuri potrivite, care nu presupun costuri disproporționate.

(2) În scopul fortificării acțiunilor comune de monitorizare și gestionare a calității aerului atmosferic, după caz, se întocmesc, împreună cu statele vecine, programe de măsurări comune în zonele învecinate cu risc sporit de poluare.

Capitolul VIII. COMPETENȚA ÎN EFECTUAREA CONTROLULUI. RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI PRIVIND CALITATEA AERULUI ATMOSFERIC

Articolul 42. Măsuri de control

(1) Controlul de stat în domeniul calității aerului atmosferic este exercitat de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului și se efectuează pentru a asigura respectarea legislației în domeniu, a valorilor-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici și a măsurilor de protecție a calității aerului atmosferic.

(2) În cazul în care sunt depășite valorile-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici, Inspectoratul pentru Protecția Mediului este în drept să aplice sancțiuni în limitele stabilite de Codul contravențional și să calculeze prejudiciul cauzat mediului.

Articolul 43. Răspunderea pentru încălcarea legislației privind calitatea aerului atmosferic

Nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative aprobate în temeiul prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală, conform legislației.

Capitolul IX. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 44. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 24 de luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul:

a) în termen de 18 luni de la publicarea prezentei legi, va elabora cadrul normativ aferent prezentei legi;

b) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

Articolul 45. Dispoziții tranzitorii

La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 1422/1997 privind protecția aerului atmosferic, cu modificările ulterioare, se abrogă, cu excepția prevederilor:

a) art. 11, 12, art. 20 alin. (3) și ale anexei, care rămân în vigoare până la intrarea în vigoare a cadrului normativ privind emisiile industriale;

b) art. 17 alin. (3) lit. b), care rămân în vigoare până la aprobarea cadrului normativ aferent Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021